

ZDALNE NAUCZANIE - propozycja zabaw i ćwiczeń na temat „Pacynkowy teatrzyk” dla dziecka sześciolatniego.

Drogie Dzieci, drodzy Rodzice!

W dniu 16.04.2020 r. proponujemy Wam realizację zabaw i ćwiczeń dotyczących tematu.

Życzymy udanej zabawy.

1. Piosenka na dobry początek:

https://www.youtube.com/watch?v=E3lW-k19_io

2. Teatrzyk pacynkowy do odegrania z najbliższymi. Poniżej pacynki do wydruku, pokolorowania i wycięcia. Rodzicu zostaw to zadanie swojemu dziecku, to świetna zabawa i ćwiczenie dla ręki.

Narrator

Snuj się, snuj, bajeczko!
A było tak: niedaleczko,
Właśnie tutaj, nad rzeczką,
Mieszkała rodzina z córeczką.
Córeczka, chociaż mała,
Swej matce pomagała:
Zamiatała podłogę,
Pełta grządki ubogie,
Chrust zbierała też czasem,
Bo mieszkały pod lasem,
Niosła proso dla kurek..
A zwała się, po prostu, Czerwony Kapturek.

Czerwony Kapturek

Mam warkoczyk,
Modre oczy,
Buzię mam jak mak.
Czerwony Kapturek
To ja zwę się tak.
W tej chatce, przy mamie
Mój cały świat,
Nie psocę, nie kłamię,
A mam pięć lat.

Narrator

Pewnego ranka mama rzekła do Czerwonego Kapturka:
Czerwony Kapturku, córeczko miła,

proszę, byś babcię odwiedziła.
Zaniesiesz krople od bólu ucha i słodki syrop od bólu brzucha.
Uważaj w drodze, Czerwony Kapturku,
bo wilk grasuje na leśnym pagórku.

WILK

Głodny jestem niestety,
nic nie jadłem na śniadanie.
O! Idzie mała dziewczynka.
Wygląda jak malinka.
Dzień dobry dziewczynko mała.
Co robisz w lesie sama?

CZERWONY KAPTUREK

Idę odwiedzić babcię, bo jest chora.
Wilku, ty nie wyglądasz na potwora.

WILK

Jestem grzeczny, jestem miły, chcę, by mnie dzieci lubiły.

CZERWONY KAPTUREK

Ojej! Muszę już uciekać,
babcia na mnie czeka.

WILK:

Słodką dziewczynką biegnij tą dróżką
Nazbierasz tam dla babci kwiatuszków.

(Czerwony Kapturek wybiega, macha wilkowi na pożegnanie ręką. Wilk zaciera ręce

WILK

Mniam, mniam.
Najpierw zjem babcię, potem dziewczynkę i już nie będę głodnym wilkiem.
(Wilku puka do drzwi chatki babci.)

BABCIA

Kto tam?

WILK

To ja, Czerwony Kapturek, twoja wnuczka kochana.

BABCIA

Wejdz proszę, czekam na ciebie już od rana.

(Wilk wbiega do domku ale babcia ucieka. Następnie nakłada babci czepek i okulary, kładzie się do łóżka i przykrywa kocem po szyję.)

WILK

Kto tam?

CZERWONY KAPTUREK

To ja, Czerwony Kapturek, twoja wnuczka kochana.

WILK

Wejdz szybko! – (woła głośno)

(Trochę ciszej) – Mam na ciebie apetyt już od rana.

(Czerwony Kapturek podchodzi do babci i zadaje pytania, wilk zasłania się.)

CZERWONY KAPTUREK

Babciu? Dlaczego masz takie duże oczy?

WILK

Żeby cię dobrze widzieć.

CZERWONY KAPTUREK

Babciu? Dlaczego masz taki wielki nos?

WILK

Żeby cię z daleka poczuć.

CZERWONY KAPTUREK

Babciu? Dlaczego masz takie duże uszy?

WILK

Żeby cię dobrze słyszeć.

CZERWONY KAPTUREK

Babciu? Dlaczego masz takie wielkie zęby?

WILK

Żeby cię szybciej zjeść.

No nie! Czerwony Kapturek też uciekł mi!

Ale co to w koszyku zostały smakołyki. (udaje że je zjada)

Ale miałem obiad wspianiały, teraz odpocznę, żeby zęby się wyspały.

(Wilki zasypia i głośno chrapie.)

Narrator:

Tuż obok domku babci pan leśniczy spacerował
Ale zamiast śpiewu ptaszków, chrapanie słyszał.

PAN LEŚNICZY

Czy ja dobrze słyszę? Czy mnie słuch nie myli?

Babcia chrapie jak sto krokodyli.

(Pan leśniczy wchodzi do chatki i budzi wilka.)

Hej, wilku bury!

Łapy do góry!

Coś zrobił z babcią i Czerwonym Kapturkiem?

WILK – (przestraszony)

Chciałem zjeść babcię i wnuczkę. (Zaczyna płakać)

PAN LEŚNICZY

Zaraz za to dam ci bolesną nauczkę.

(Pan leśniczy chwytą miotłę i goni wilka po chatce. Na scenę wchodzi babcia i dziewczynka)

WILK

Bardzo przepraszam, narozrabiałem, ale ja tylko najeść się chciałem.

BABCIA

Wilku! Obiecuj, że będziesz grzeczny.

WILK – (rękę podnosi do góry)

Przyrzekam wszystkim tutaj obecnym: warzywa i owoce od dziś kupuję, nikogo już nie zjem – obiecuję.

Narrator:

Gajowy był w siódmym niebie.

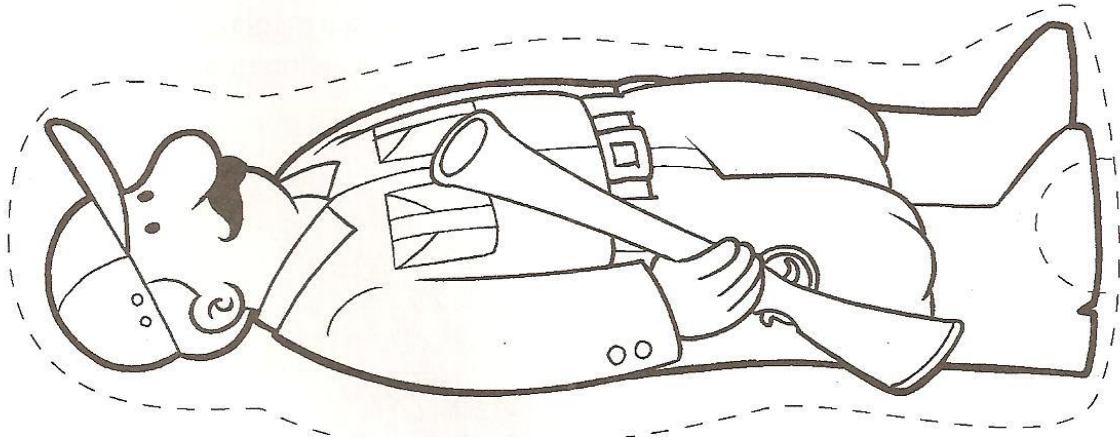
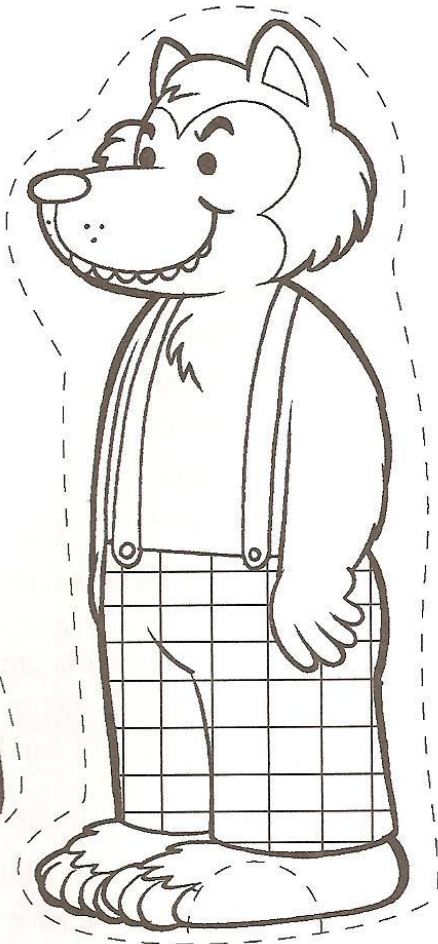
Okręcił babcię dookoła siebie,

Uściskał się z Czerwonym Kapturkiem,

A wilka związał bardzo mocnym sznurkiem

I zawiózł od razu prosto do Warszawy.

Oto jest koniec bajki i koniec zabawy.

3. Zabawa matematyczna - Gdzie kto siedzi?

Cel: rozwijanie wyobraźni przestrzennej, określanie położenia zabawek na kartce (także względem siebie)

Rodzic drukuje obrazki zawarte w poniższej karcie pracy. Następnie układa poszczególne obrazki w dowolnych miejscach i określa dziecku ich położenie, np. Lalka stoi na polu/kwadracie 2b, Miś stoi na polu/kwadracie 5a. Gdy wytłumaczyliśmy dziecku, w jaki sposób określa się położenie obrazków na kartce, prosimy aby teraz dziecko na swojej planszy układało według instrukcji. Potem znowu zamieniamy się rolami i dziecko określa, gdzie rodzic ułożył obrazki. Można też wprowadzić dodatkowe zadania, gdy określamy położenie względem innego obrazka np. lalka ma być na polu, które znajduje się po prawej stronie od pola na którym stoi miś, albo dwa pola niżej/wyżej itp.

	1	2	3	4	5
A					
B					
C					
D					

4. Rebusy do rozwiązania.

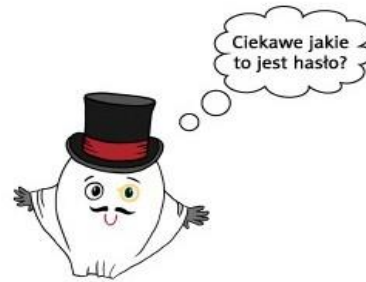
ROZWIĄŻ REBUS

~~bek~~ +

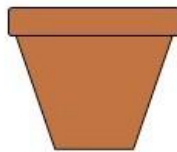
= _____

ROZWIĄŻ REBUS

~~on~~ + et + ~~do~~

= _____

